

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720203936
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720203936.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, vo veci starostlivosti súdu o maloletého C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov - matky: E. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XX, XXX XX W., právne zastúpenej Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Trhová 992/1, 960 01 Zvolen, IČO: 50 492 934 a otca: J. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX/X, XXX XX Z., zastúpeného W. Z. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX A., adresa na doručovanie I. XX, XXX XX A., o návrhu matky na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7P/26/2020 - 129 zo dňa 07. 12. 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 7P/26/2020 - 129 zo dňa 07. 12. 2020 v napadnutom výroku II. o zameškanom výživnom m e n í tak, že otec J. U., nar. XX. XX. XXXX, j e p o v i n n ý zaplatiť zameškané výživné v sume 240,- Eur za obdobie od 03. 09. 2020 do 30. 11. 2020 pre maloleté dieťa C. U., nar. XX. XX. XXXX k rukám matky v splátkach vo výške 20,- Eur mesačne splatnými spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením jednej splátky zameškaného výživného riadne a včas sa stáva splatné celé zameškané výživné.

III. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) výrokom I. uložil otcovi J. U. povinnosť prispievať na výživu maloletého C. U. sumou 170,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc od 03. 09. 2020. Výrokom II. súd prvej inštancie uložil otcovi maloletého J. U. povinnosť zaplatiť zameškané výživné v sume 510,- Eur za obdobie od 03. 09. 2020 do 30. 11. 2020 pre maloleté dieťa C. U., nar. XX. XX. XXXX, k rukám matky v splátkach vo výške 20,- Eur mesačne splatnými spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením jednej splátky zameškaného výživného riadne a včas sa stáva splatné celé zameškané výživné. Výrokom III. súd prvej inštancie vyslovil, že styk otca s maloletým dieťaťom sa neupravuje. Výrokom IV. súd návrh vo zvyšnej časti zamietol. Výrokom V. vyslovil, že týmto rozsudkom dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/182/2009 - 51 zo dňa 03. 08. 2009 v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu a úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. Výrokom VI. súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 03. 09. 2020 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletému synovi. Návrh odôvodnila tým, že na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 03. 08. 2009

č. k. 5P/182/2009 - 51 bol otec maloletého dieťaťa, „zaviazaný“ prispievať na jeho výživu sumou 90,- Eur mesačne. Od poslednej úpravy výšky výživného a úpravy styku uplynula doba viac ako 11 rokov, pričom došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, pričom maloletý od 02. 09. 2020 nastúpil do 1. ročníka Súkromnej strednej odbornej školy podnikania vo W.. Medzičasom sa zvýšili i výdavky na stravu, oblečenie maloletého, pričom maloletý je i športovo aktívny, venuje sa hokeju, s čím sú spojené zvýšené výdavky na uvedené voľno-časové športové aktivity. Matka uviedla, že otec o syna neprejavuje žiadny záujem, mimo vyživovacie povinnosti maloletému nijako neprispieva.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní konštatoval, že mal preukázanú skutočnosť, že životná úroveň oboch rodičov je rovnaká, nakoľko obaja rodičia majú priemerný čistý mesačný zárobok v sume 650,- Eur, sú vlastníci nehnuteľností, ktoré obývajú a z vykonaného dokazovania nevyplývala skutočnosť preukazujúca lepšie hmotné zabezpečenie druhého rodiča. Maloletý má XX rokov, začal študovať na strednej škole, aktívne sa venuje hokeju a finančné výdavky, ktoré vynakladá matka na osobnú starostlivosť o dieťa, zodpovedajú výdavkom dospeléj osoby (maloletý syn meria 196 cm, je aktívny športovec). Matka na starostlivosť o maloletého vynakladá mesačne sumu 437,- Eur. Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca súd zohľadnil sumu pravidelných výdavkov uhrádzaných matkou na uspokojenie základných životných potrieb dieťaťa, ako aj skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloletého vykonáva výhradne matka, ktorá si aj takýmto spôsobom plní vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu. Súd ďalej zohľadnil zmeny osobných pomerov na strane otca, spočívajúce v uzatvorení manželstva a v ďalšej vyživovacej povinnosti voči mladšiemu synovi. Súd určil výšku vyživovacej povinnosti tak, aby pokrývala základne životné potreby maloletého dieťaťa a nebola zároveň pre otca likvidačná, vzhľadom na súčasnú situáciu v súvislosti s ochorením COVID-19. Súd nemohol ignorovať informácie uvádzané otcom, že zamestnávateľ mu mzdu vypláca po častiach, prípadne mešká s platením mzdy a manželka sa kvôli COVID-19 musela zamestnať na polovičný úväzok a jej mesačný príjem klesol na polovicu. Otec maloletého si uvedomoval potrebu zvýšiť mesačný príjem a aktívne si hľadá zamestnanie s vyšším mzdovým ohodnotením. Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených okolností súd určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému synovi v sume 170,- Eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu na súd, t. j. od 03. 09. 2020. Zároveň súd uložil otcovi zaplatiť zameškané výživné v sume 510,- Eur za obdobie od 03. 09. 2020 do 30. 11. 2020 v mesačným splátkach 20,- Eur, splatných spolu s bežným výživným. Otec tak bude prispievať na výživu syna v sume 190,- Eur mesačne po dobu 25 mesiacov (bežné výživné 170,- Eur a zameškané výživné 20,- Eur), čím dôjde k primeranému plneniu vyživovacej povinnosti otca voči dieťaťu a zároveň nebude takto určená povinnosť pre otca likvidačná. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že vo zvyšnej časti na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca súd návrh zamietol. Pretože stretávanie otca so synom neprebíha, súd neupravoval ani styk otca s dieťaťom. O trovách rozhodol súd prvej inštancie § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na ich náhradu.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že odvolanie podáva len do výroku o zameškanom výživnom. Argumentoval, že voči maloletému synovi si stále plnil vyživovaciu povinnosť riadne a včas vo výške 90,- Eur mesačne k rukám matky, a preto súd nesprávne uviedol výšku zameškaného výživného vo výške 510,- Eur od 03. 09. 2020 do 30. 11. 2020, a teda správne má byť uvedené zameškané výživné vo výške 240,- Eur od 03. 09. 2020 do 30. 11. 2020. Navrhol preto aby odvolací súd rozhodol podľa § 388 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie buď sám zmenil, prípadne podľa § 389 a § 391 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Odvolanie otca maloletého dieťaťa bolo doručené kolíznemu opatrovníkovi a matke maloletého dieťaťa cestou jej právneho zástupcu dňa 26. 01. 2021.

6. Matka maloletého dieťaťa sa k odvolaniu otca vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 03. 02. 2021. Uviedla, že zameškané výživné za obdobie od 03. 09. 2020 do 30. 11. 2020 vo výške 510,- Eur bol otec zaviazaný v 20,- Eur splátkach spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatný celý dlh. Otec v odvolaní napadol nesprávne vyčíslenú sumu zameškaného výživného, ktorú súd určil vo výške 510,- Eur. Okresný súd zrejme len výpočtovým omylom od tejto sumy neodpočítal už uhradené výživné vo výške za 3 mesiace, spolu 270,- Eur, čím potom výška zameškaného výživného za obdobie od 03. 09. 2020 do 30. 11. 2020 predstavuje sumu 240,- Eur.

7. Vyjadrenie matky k odvolaniu otca bolo doručené otcovi cestou jeho právneho zástupcu s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť a rovnako vyjadrenie bolo doručené kolíznemu opatrovníkovi - ÚPSVaR Zvolen dňa 15. 03. 2021 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

8. Dňa 04. 03. 2021 bolo Okresnému súdu Zvolen doručené vyjadrenie otca, učené prostredníctvom jeho právneho zástupcu, k vyjadreniu matky maloletého dieťaťa, v ktorom uviedol, že súhlasí s vyjadrením matky, ktoré je totožné s podaným odvolaním otca a voči vyjadreniu nemá námietky.

9. Vyjadrenie otca maloletého dieťaťa bolo doručené matke maloletého dieťaťa a kolíznemu opatrovníkovi.

10. Vyjadrenie k vyjadreniu otca maloletého dieťaťa podané nebolo.

11. V dôsledku odvolania otca maloletého dieťaťa krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a bez odvolacieho pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

12. Podľa § 385 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

13. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Odvolací súd uvádza, že predmetom rozhodovacej činnosti súdu prvej inštancie bol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu, pričom okresný súd, konajúci ako súd prvej inštancie, návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu vyhovel len čiastočne, keď výživné na maloletého C. U. zvýšil, avšak nie na matkou navrhovaných 250,- Eur mesačne, ale otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 170,- Eur mesačne, a to od dňa podania návrhu, t. j. odo dňa 03. 09. 2020. Rozhodnutím súdu o zvýšení výživného spätne, počnúc vyššie uvedeným dátumom, vzniklo otcovi maloletého taktiež zameškané výživné, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol výrokom II., keď uvedené vyčísľil od 03. 09. 2020 do 30. 11. 2020 (do času rozhodnutia súdu prvej inštancie) a vo výroku II. uviedol sumu zameškaného výživného 510,- Eur za obdobie 03. 09. 2020 do 30. 11. 2020, ktoré zároveň umožnil otcovi maloletého dieťaťa splácať v splátkach po 20,- Eur mesačne splatnými spolu s bežným výživným, a to k rukám matky maloletého dieťaťa.

16. Rozsudok súdu prvej inštancie bol napadnutý len otcom maloletého dieťaťa a to vo výroku II. o zameškanom výživnom, pričom otec maloletého v podanom odvolaní namietal nesprávne uvedenú výšku zameškaného výživného, keď mal za to, že súd prvej inštancie k uvedenému pochybeniu dospel tým spôsobom, že pri matematickom výpočte zameškaného výživného zrejme nevzal do úvahy dosiaľ plnené výživné otcom maloletého dieťaťa v pôvodne súdom určenej výške, t. j. 90,- Eur mesačne. Navrhol preto, aby odvolací súd prihliadol na dosiaľ riadne plnené výživné a aby rozhodol o zameškanom výživnom vo výške, ktorá zodpovedá sume, o ktorú bolo výživné zvýšené, t. j. aby vyslovil, že zameškané výživné je 240,- Eur. Možnosť plnenia zameškaného výživného v splátkach otec nijakým spôsobom nenapadol ani nerozporoval, rovnako odvolaním otca nebol rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý v jeho ostatných výrokoch.

17. Matka odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie nepodala. Z vyjadrenia matky maloletého dieťaťa podaného k odvolaniu otca vyplýva, že táto uvedenú odvoláciu námietku nespochybňuje, považuje ju za dôvodnú, kedy potvrdila riadne plnenie výživného v dosiaľ určenej výške otcom maloletého dieťaťa, t. j. vo výške 90,- Eur mesačne, a pripustila, že konajúci súd prvej inštancie zrejme len nesprávnym matematickým výpočtom opomenul pri výške zameškaného výživného zohľadniť i čiastky plnené titulom

pôvodného súdneho rozhodnutia o výživnom. Zhodne ako otec maloletého dieťaťa dospela k záveru, že zameškané výživné mal súd prvej inštancie určiť sumou 240,- Eur.

18. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, dostatočnom pre rozhodnutie vo veci samej, rozhodol o zvýšení výživného, pričom tento výrok rozsudku nebol žiadnym z účastníkov konania napadnutý opravným prostriedkom (a nadobudol právoplatnosť), avšak pri určení výšky zameškaného výživného súd prvej inštancie postupoval zjavne nesprávne, keď výšku zameškaného výživného za obdobie od 03. 09. 2020 do 30. 11 2020, t. j. za tri mesiace určil sumou 510,- Eur. Uvedená suma tak matematicky zodpovedá zvýšenému výživnému 170,- Eur za obdobie troch mesiacov (3 x 170,- Eur), avšak od uvedeného bolo potrebné odčítať priebežne plnené výživné otcom v pôvodne súdom určenej výške na základe ostatného súdneho rozhodnutia Okresného súdu Zvolen o výživnom č.k. 5P/182/2009 - 51 zo dňa 03. 08. 2009 , t. j. 3-krát po 90,- Eur (90,- Eur pôvodné mesačné výživné), ktorého riadne a včasné plnenie zo strany otca k rukám matky nerozporoval žiadny z účastníkov konania. Preto zameškané výživné predstavuje len dlh na výživnom vzniknutý zvýšením vyživovacej povinnosti od 03. 09. 2020, ako rozdiel medzi súdom stanovenou povinnosťou zvýšeného výživného a dosiaľ hrazeným výživným na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/182/2009. Keďže v odvolacom konaní spor o výške zameškaného výživného medzi účastníkmi konania, t. j. medzi matkou maloletého dieťaťa a otcom maloletého dieťaťa de facto nebol, odvolací súd dospel k záveru, že uvedené nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. o zameškanom výživnom bolo dôsledkom nesprávneho matematického výpočtu konajúceho prvoinštančného súdu. Zároveň nebolo potrebné vykonať odvolacie pojednávanie a vykonať dokazovanie za účelom zistenia výšky zameškaného výživného ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu, keď v podanom odvolaní otec napadol len matematicky nesprávny výpočet výšky zameškaného výživného ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie o zvýšení vyživovacej povinnosti otca (výrok I. rozsudku) odvolaním napadnuté nebolo a teda rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Zároveň, v zmysle ust. § 44 Civilného mimosporového poriadku sú rozsudky o výživnom vykonateľné doručením, teda otcovi maloletého dieťaťa vznikla povinnosť plniť zvýšené výživné doručením rozsudku súdu prvej inštancie. Neplnenie povinnosti platiť výživné v súdom zvýšenej výške matkou maloletého v odvolacom konaní uvádzané nebolo.

19. Z uvedeného dôvodu odvolací súd bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania, rozhodujúc viazaný dostatočne zisteným skutkovým stavom, zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti - výroku II. o výške zameškaného výživného, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, nakoľko neboli podmienky pre potvrdenie ani zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

20. Keďže odvolací súd v dôsledku podaného odvolania čiastočne zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výroku II., pri rozhodovaní o trovách konania, postupoval podľa § 396 ods. 1, 2 CSP a sám rozhodol i o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. O týchto rozhodol s poukazom na ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, a to vzhľadom na charakter konania, v ktorom každý znáša trovy, ktoré mu v súvislosti s konaním vznikli, keď odvolací súd nevhliadol dôvod na postup podľa § 54 a § 55 Civilného mimosporového poriadku. Odvolací súd nevhliadol dôvod na postup a rozhodnutie podľa § 54 a § 55 Civilného mimosporového poriadku ani v odvolacom konaní, a preto i o trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol o trovách prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania a každý z účastníkov konania tak znáša trovy, ktoré mu v súvislosti s konaním pred súdom vznikli, sám.

21. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).